ROBERTUS HOLCOT, UNVOLLSTäNDIG

Entstehungsort unbestimmt, 1. Hälfte 15. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35460
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

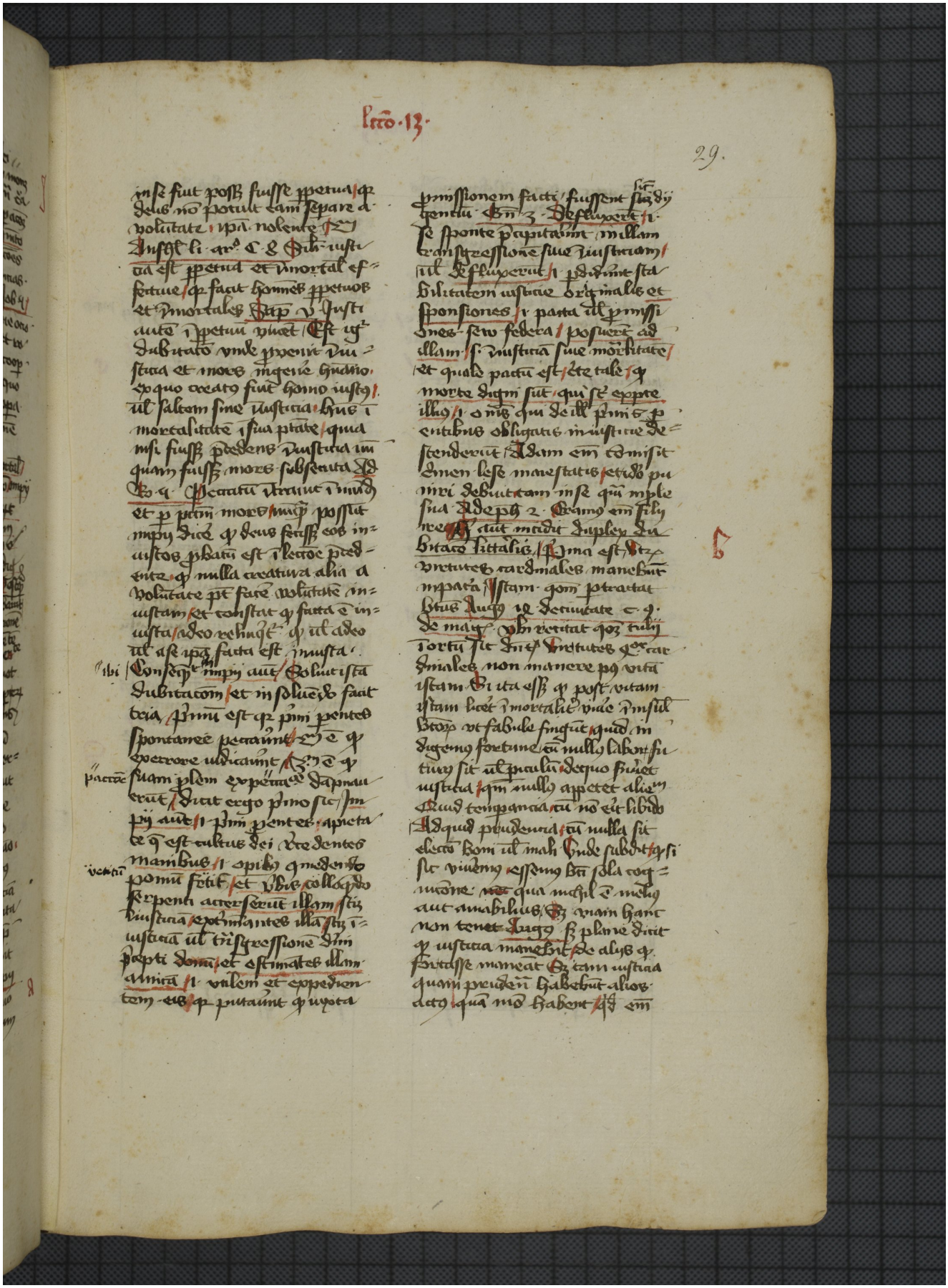

Lectio 13.

29.

in se fuit posse fuisse perpetua / quia deus non potuit tam separare a voluntate ipsa nolente / Et infra li. ar. c. 8 dicit. iustitia est perpetua et immortalis fortitudo / quia facit homines perpetuos et immortales. Sup. v. Justi autem in perpetuum vivent. Est igitur dubitatio unde provenit iniustitia et mors in genere humano. propter quo creato fuit homo iustus / vel saltem sine iustitia. hinc immortalitate in sua pratte / quia nisi fuisset precedens iustitia in quam fuisset mors subsecuta. Ad hoc quod Secundo utrum in mundo et per primum mortem / mundi possit impy dici quod deus ferisse eos iniustos. patet est in lectione precedente. quia nulla creatura alia a voluntate potest fare voluntate iniustam / et constat quod facta est iniusta / adeo rechiget quod vel adeo vel a se ipsa facta est iniusta.

ibi / Consequenter impy aut / Solvit ista dubitacom / et in solvendo facit tria / primum est quia primi parentes sponte peccaverunt / Secundo quod experiore iudicaverunt / Tertio quod pacte suam plenam experiendo dampnaverunt / Dicit ergo primo sic / impy aut / in primi parentes / aperta te quod est cultus dei / credentes manibus / in opibus quemadmodum pomum fecit / et ubi collaudo serpenti acquiescerunt illam / sic iustitia / experimentes illa sic iniustitia vel transgressione dei preceptum domini / et estimates illam amicam / in valem et expedientem eis / quod putaverunt quod ipsa

pacte

vestri

promissionem facti / fuissent sicut dii gentiles. Ibi 3. Deceperunt / in se sponte peccaverunt / nullam transgressione sive iniustitiam / vel deceperunt / in primis sta bilitatem iustitiae originalis et sponsiones / in pacta vel promissiones seu federa / posuerit ad illam / s. iustitia sive moritate / et quasi pactu est / ete tale / quod morte dignus sit / qui se expte illo / in omis qui de illi primo parentibus obligatis in iustitie descenderunt / Adam enim commisit crimen lese maiestatis / et ideo puniri debuit tam in se quam in sua Ad hoc 2. Quamvis enim filii nec / vel aut meruit duplex dignitatis sittalis / primo est virtutes cardinales manebunt impata / istam. quam pertractat Ibus Augustinus de Decimitate c. 9. de magna. John ceritat quod tuly tertii sic dicit virtutes quae cardinales non manere post vita istam. Ubi ita esset quod post vitam istam licet in mortalibus vivere in sul Ibrop. et fabule fingunt quod in digenis fortune cui nullo labor fuitur sit vel praelii. Deque finiet iustitia / quin nullo appetet alia quod temperantia / cui non est libido / Adquod prudentia / cui nulla sit electio bonum vel mali. Unde subdit / quasi sic viventes essemus sola cogitatione / non quia nihil est melius aut amabilius / quam hanc non tenet Augustinus / Ibi plene dicit quod iustitia manebit / de aliis quod fortitudo maneat. Quia tam iustitia quam prudentia habebit alios actus / quia non habent / sed eum